

Kırmızıfare

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 Sayı: 88
Haziran 1998

Mavibulut

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

Kırmızıfare

ISSN 1300-3291
çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 * Sayı: 80 * Haziran 1998

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

*

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

Abone Servisi:

Selma Erdoğan

*

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 300.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 3.500.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

Yurtdışı taahhütlü: DM85

*

Baskı: Yaylacık Matbaası (567 80 03)

*

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

mavibulut@superonline.com

Kapak: Mehlika Baş

Merhaba,

Karganın biri bir gün fena halde susar. Ama ortalıkta bir yudum bile su bulamaz, ta ki bir maşrapanın dibindeki biraz suyu fark edene dek. Maşrapanın ağzı dardır, içine giremez. Bizim gibi de eline alıp kafasına dikecek hali yok ya! O küçük kara kafasının içindeki beynini çalıştırır ve uçup bir taş parçası alır gagasıyla. Getirip maşrapanın içine bırakır, sonra? sonra uçup bir taş daha bulur. Sonra bir tane daha... Böylece maşrapanın içine kim bilir kaç tane taş parçası attıktan sonra suyun seviyesi yükseldiği için suyunu kana kana içer. karganın içeceği sudan ne olacak? Yeter de artar bile!.. Bize de küçük bir ders kalır: İstek varsa, çözüm bulunur!

Edebiyat ve sevgi dolu günler,

Fatih Erdoğan

Karga

Sayfa 17

Fındıkfaresi

Merve'ciğim,
zarfindan fotoğrafın
çıkmadı. Biz de senin
bizdeki resmini
koyduk. Ne dersin?
Sana benzemiş mi?
Yeni yazılarınıla
birlikte fotoğrafını da
bekliyoruz.

Kırmızıfare

2

Karanlık Gece

Yıldızlar ufukta parlıyordu. Hava soğuk, yapraklar
hışırtı çıkarıyorlardı. Uşuyordum. Belki de herkes
yotmıyır. Ama ben sokakta evime varmak istiyordum.
Uzaktan duyları ve ağaçları gördüm. Öyle güzeldiler.
Ei.

Rüzgar arkamdan beni iter gibiydi. Belki de
sekerik ışıkları kapanmış, annemle benim gözlerim
sokağa lamba olmuştu.

Aht. Bakın! Bizim apartmanın önünde bir köpek. Biz
iferledikçe o Laçıyordu. Ama bana çok manalı kaçı-
yor gibi geldi. Bir de o ses evet o ses. Ondan
Laçıyordu köpek.

Merve KIRMAZ

Bir Ananın Tergah

Mirinar hamileydi kedi. Dükkanların önüne durdukça insanlar onu konuştur-
lardı.

Mirinar, kedi arkadaşlarıyla toplanmış
tı. Bir bakımdan, önünde Hepse balık bel-
tiyorlardı. Kedi, adeta geçi önüne atılan balık
o kedi. Başka kedi e balığı yakıştırmaya yalı-
şırsa kedi. Kitten reddedilirdi. Mirinar'ın önüne
gayret bir balık düşmüştü. Mirinar bunları ya-
tımak zorunda idi. Birden sangılandı. Herkes
kuytu bir köşe buldu ve uzandı. Herkes bir yarı-
rı sağardı. Adını Bircan koydu. Bircan'ın gam-
yutlu gözleri ve karni - göğüsleri gözleri bir
yavrucuğu. Mirinar arkadan - garrığı sağardı. Adı
Bircan koydu. Bircan, bembeyaz tüylü. Bircan
gözü tatlı bir kedi yavrucuğuydu.

Mirinar yavrulara yigirmi beş yaşına gitti.
Kocasına gelmiş yavruları yaktı. Herkes
bir yavru daha sağardı. Adını yavru koy-
madı. Mirinar'ın kocasına doğdu. Herkes tüked-
imlerini karsi kuytu yaktı. Bir fakelı gelip
Mirinar'ı zed.

Mirinar Bircan'ın kocasına önce şu yavru-
nu kuytu yaktı, kedi ve kocası gözüyle
yavrucuğu karsi kuytu yaktı.

Merve KIYMAZ

Bu

sayfada
yazılarınızın
yayımlanması için
ne yapmanız
gerektiğini biliyor
musunuz?

Öncelikle bu
sayfaların yalnızca
abonemiz olan
okurlarımıza ait
olduğunu
bilmelisiniz, yani
eğer abone
değilseniz, güzel
öykü, şiir, mektup
gibi yazılarınızın
yayımlanması için
önce abone
olmalısınız. Yazı
gönderdiğinizde
mutlaka bir de
fotoğraf

göndermenizi de
istiyoruz.

Fotoğrafınızın
arkasına adınızı
yazmayı da
unutmayın olur
mu?

Abone olmak için
bizi arayın.
Telefonla da abone
olabilirsiniz.
Telefonumuz:
0212-2526375.

Öğretmene Sevgi

Seni canım gibi seviyorum,

Öğretmenim.

Sensin bana yazımı bolleten,

Sensin bana saymayı öğreten.

Sen bana öğrettin kendini,

Sen bana öğrettin sevgiyi, saygıyı.

İyi yetişmem için çaba gösterene,

Çok teşekkür ederim.

Merve KIYMAZ

21A

Vali Rahmi Bey İlköğre-

tim Okulu

Süheyla Hanım'ın Evi Kokuyor mu?

Miyase Sertbarut

Resimler: Uğur Köse

Beş katlı bir apartmanın giriş katında oturuyordu Süheyla Hanım. Tam on beş tane kedisi vardı. On beş kedi... Hepsinin değişik değişik adı vardı ve Süheyla Hanım kediler birbirine çok benzese de adlarını hiç şaşırmazdı. Bununla da övünür, şöyle derdi:

"Beş altı çocuğu olan kadınlar bile çocuklarının adlarını bazen karıştırır, ama ben bir kez olsun karıştırmadım."

Öyle güzel adlardı ki bunlar. İnsanın çocuklarına kedi adı koyası gelirdi: Tarçın, Minnoş, Benekli, Tıpış, Çinko, Mırmır, Kiraz Kız, Kumaş, Tortop... Kedilerin hepsi kendi adlarını bilirdi. Süheyla Hanım hangisini çağırırsa yalnızca o gelirdi.

Apartmanın arka bahçesine açılan bir kapısı vardı Süheyla Hanım'ın. Çoğu zaman bu kapı aralık olur, kediler oradan eve girip çıkabilirlerdi.

Bu binada oturan bütün çocuklar

kedileri çok seviyordu. Evdeki yemek artıklarını getirip Süheyla Hanım'a veriyorlardı, kedilerini beslesin diye. Eee on beş tane kedi, kolay doyar mı? Bazen de çocukların kendisi yapmak istiyordu bu işi. Arka bahçede hem sevip okşuyor, hem de besliyorlardı. En çok da küçük, zayıf kedilerin karınlarını doyurmayı tercih ediyorlardı. Diğerleri ne de olsa, bir yolunu bulup karınlarını doyurabilirdi.

Ceren de bu apartmanda oturan çocuklardan biriydi. Ama o çocuklar gibi bahçeye inip de kedileri sevemezdi, çünkü annesi izin vermiyordu. Kedilerden bir hastalık geçer diye korkuyordu. Bu yüzden Ceren uzaktan izlemekle yetinirdi. Yalnızca bir kez, annesi yanında yokken merdivende karşılaşmıştı Tarçın'la. "Gel pisi pisi" deyince kedicik hemen Ceren'in bacaklarına sürtünmeye başlamış o da kendini tutamayıp başını okşamıştı. Eve dönünce ellerini iyice sabunlamış, hastalanırsam annem kedilere

dokunduğumu anlar diye korkmuştu. Apartmanda yalnızca kedisever insanlar yaşamıyordu ne yazık ki. Birçok aile yakınmaktaydı bu durumdan. Kedilerden rahatsız oluyorlarmış. Onların her yere pislediklerini, hastalık taşıdıklarını, seslerinden rahatsız olduklarını söyleyip duruyorlardı. Üstelik bu kadar çok kedisi olduğu için Süheyla Hanım'ın aklını kaçırmış olduğunu düşünenler bile vardı. Süheyla Hanım hem kendini hem kedilerini savunmak zorunda kalmıştı.

6 "İnanın kedilerimin bütün aşılarını yaptırıyorum, hiçbir hastalık taşımıyor. Öyle olsa ben de hastalanmaz mıydım? Kedilerim temiz hayvanlardır. Bir kez bile apartmanın içine pislemediler. Arka bahçeyi ise her gün temizlediğimi görmüyor musunuz?"

Böyle söylemesine karşın bazı inatçı komşularını ikna edemiyordu. Sonunda apartmanın giriş kapısının camına veterinerden aldığı bir kağıdı yapıştırdı. Kağıtta on beş kedinin de

adı yazıyordu ve hepsinin aşıldığı, hiçbir hastalık taşımadığı belirtiliyordu. Çocuklar sevindiler böyle bir belgenin olmasına. En çok da Ceren sevindi. Çünkü annesi "Kedilere dokunma!" diyemeyecekti artık.

Kedileri sevmeyen, sevenleri de anlamayan komşular hastalık konusunda bir şey elde edemeyince bu kez "Kokuyor," demeye başladılar. Süheyla Hanım'ın evi kötü kokuyormuş ve bu pis koku apartmanın en üst katına kadar çıkıyormuş. Hatta komşu apartmanlara kadar yayılıyormuş. Nedense bu kokuyu yalnızca kedi sevmeyen komşuların burnu alabiliyordu. Çocukların hiçbirisi böyle bir koku almıyordu.

Bu yakınma ortaya çıktıktan sonra Ceren de apartmanın her yerini dikkatlice koklamaya başladı. Merdivenleri, balkonu, bahçeyi... Her yeri kokladı. Yok, burnuna rahatsız edici hiçbir koku gelmiyordu. Bir kez Süheyla Hanım'ın kapısının önünde

de durmuş, ayakkabısının bağcığını bağlıyormuş gibi yapıp uzun uzun koklamıştı oraları. Her zamanki gibi normaldi işte her şey.

Tabii her apartman gibi Cerenler'in de apartmanı zaman zaman kokardı, ama bu kedilerden kaynaklanan bir koku değildi. Yemek kokularıydı. Hele özel bir koku yayan lahana, pırasa, kereviz gibi sebzelerden biri pişiriliyorsa koku daha keskin olurdu.

Bir gün arka bahçede çocuklar oturmuş kendi aralarında konuşuyorlardı. Söz dönüp dolaşıp son günlerde ortaya çıkartılan "koku" ya gelmişti. Çocuklardan biri:

"Ben koku moku almıyorum arkadaşlar, ya benim duyu organlarım beş değil dört tane, ya da onların altıncı bir duyu organı var," dedi.

Ceren de karıştı söze, arkadaşını onaylayarak:

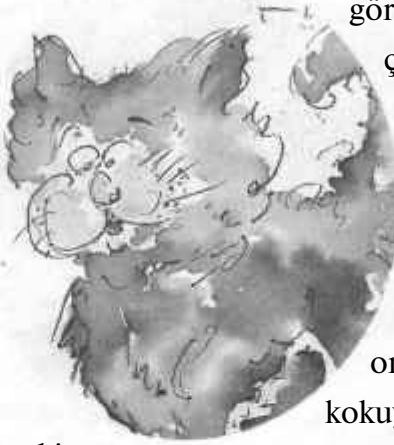
"Ben de sözünü ettikleri o pis kokuyu almıyorum. Kedileri attırmak için uyduruyor, galiba."

Diğer çocuklar da aynı görüşteydi. Hepsi de kedileri çok sevdikleri için bir şeyler yapmak istiyorlardı. Ceren ilginç bir görüş attı ortaya:

"Bizim alamadığımız, ama onların alabildiği bir kokuyu yok etmek için her gün birimiz gizlice kolonya, spre, parfüm gibi şeyler sıkalım merdivene. Bakalım o zaman ne yapacaklar?"

Çocuklar çok beğendi bu öneriyi. Tam yedi kişiydiler, böylece haftada bir sıra gelecekti. İlk günün onuru Ceren'e aitti.

O gece yatmadan önce kokusunu ağır bulduğu için annesinin pek kullanmadığı parfüm şişesini okul çantasına yerleştirdi. Önemli bir

görev üstlenip onu yapmak için kararlı görünen insanlara özgü sorumluluk duygusuyla yatağına girdi. Uykuya dalmadan önce, "Sabah merdivenlerde birileriyle karşılaşmazsam iyi olacak," diye düşünüyordu.

Sabah dinç bir Ceren vardı mutfakta. Annesi onun acele acele atıştırdığını görünce şaşırıldı.

"N'oldu kızım? Yoksa servis saati öne mi alındı?"

"Hayır anne, arkadaşlarla kapı önünde biraz konuşacağız, onun için acele ediyorum." Ceren son yumurta parçasını da ağzına attıktan sonra çantasını alıp çıktı evden. Bir kat indikten sonra parfümü çıkardı. Gizli bir iş yapmanın korkusu ve kediler için mücadele etmenin gururu vardı. Her katta biraz biraz püskürttü parfümü. Giriş katına, yani Süheyla Hanım'ın olduğu kata gelince daha fazla püskürttü. Kimseye görünmeden başarmıştı üstlendiği görevi. Bakalım hassas burunlular bu ağır parfümün kokusuna karşın yine

de duyacaklar mıydı kedilerin kokusunu?

O gün apartmanda merdivenden inen çıkan herkes şaşkınlık içindeydi. Yoğun bir parfüm kokusu evlerin içine kadar sızmıştı. Herkes birinin merdivende parfüm şişesini düşürüp kırdığını sandı. Ceren'in annesi de garipsemişti bu durumu. Şöyle düşünüyordu:

"Benim hoşlanmadığım parfümden çok hoşlanan birileri var demek ki... Ben de mi kullansam acaba?"

İyi ki o gün parfümünü aramadı, çünkü küçük şişe Ceren'in çantasında okula gitmişti.

Ertesi gün Cerenler'in kapı komşusu olan Semih, babasının tıraştan sonra kullandığı kolonya ile üzerine düşen görevi yerine getirdi. Sonra Ayşegül anneannesinin gülsuyunu kullandı. Daha sonra Pınar, ablasının deodorantıyla nefis bir zambak kokusu yaydı merdivenlere, cuma günü Ahmet'in sırasıydı. Evlerinde kullanabileceği

hiçbir şey bulamayınca küçük bir paket vanilya ile bütün bir apartmanın pasta gibi kokmasına neden oldu.

Artık kimse kedilerin rahatsız edici bir kokusu olduğundan söz etmiyordu. Şimdi konuşulan konu, apartmanın birdenbire değişik kokulara bürünmesiydi. Yıllardır inip çıktıkları merdivenlere bir şeyler olmuştu. Durup dururken değişir miydi apartmanın düzeni?

Komşulardan biri düşüncesini şöyle dile getirdi:

"Bana kalırsa Süheyla Hanım, kedilerin kokusundan şikayetçi olmayalım diye yapıyordur."

Başka biri karşı çıktı buna:

"Yok canım, kadıncağız her sabah

beş kat birden çıkıp merdivenlere niçin parfüm sıksın? Yapsa yapsa kendi dairesine oda spreyi gibi bir şey sıkar. O da bütün apartmana yayılmaz zaten."

"Belki de başka birine yaptırıyordur?"

Bu tartışmalar günlerce sürüp gitti. Taa ki annesi Ceren'in çantasındaki parfüm şişesini bulana dek. Ceren de çocuklarla birlikte uyguladıkları bu planı anlatmak zorunda kaldı. Ceren, annesinin kızacağını düşünüyordu, ama annesi onu dinlerken kahkahalarla gülüyordu.

Çocukların sırları böylece ortaya çıktı, ama iyi de oldu; çünkü bütün komşuların bir araya geldiği bir toplantıda bu konunun görüşülmesine neden oldu. Komşular oy birliğiyle artık kedilerden yakınmayacaklarını dile getirdiler. Kedileri çok seven çocuklarını, bu sevgiden yoksun bırakmak istemediler. Son haftalarda artan kolonya, parfüm, sprej masrafları da azalmış oldu.

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 3.500.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Büyüleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.

Anne babalar, kütüphaneciler, araştırmacılar, yazarlar, çizerler, öğretmenler için...abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.900.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.700.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

KIRMIZIFARE ABONE FORMU

Kırmızıfare Dergisi'ne bir yıllık (12 sayı karşılığı) abonelik bedeli 3.500 000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. **Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alınıd belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksılayınız.

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksлайınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksлайınız.

[illegible]

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Doğum günü, ayı, yılı:

Okuduğu okul:

Binbir Kitap Abone Formu

Binbir Kitap Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 1.900.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yenicaarsı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksılayınız.

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya fakslayınız.

3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksalayınız.

☐ Visa	☐ MasterCard	☐ EuroCard	Son kullama tarihi
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
☐	☐	☐	
Kart No:			/

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Kedi Dergisi ABONE FORMU

Kedi Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 1.700.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Yazarmız:
Mavibulut Yavınları Yenıcarsı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. **Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız

2. **Bankadan:** Maviibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya fakslayınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

[illegible]

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonentin adı sovadı:

Adresi ve telefonu:

İNSANLIĞIN UZUN YOLCULUĞU

11

Tekerleğin İcadı

Dünya tarihini en çok etkileyen buluş belki de tekerlektir. Üstelik tekerleğin bulunmasının bir başka özelliği de şudur:

Her tür buluş bir biçimde doğadan etkiler taşır. Uçakları düşünün; kuşlara ne kadar benziyorlar değil mi? Oysa tekerlek böyle bir buluş değil. Doğada tekerleğin örnek alınabileceği bir model yok.

Tekerlek bulunana kadar insanlar ağır yüklerini kızaklarla veya odunlar üzerinde sürükleyerek taşıyorlardı. Sabit bir mil üzerine daire şeklinde yassı bir tahtanın takılmasıyla ilk tekerlek ortaya çıktı.

Tekerleği kim buldu sizce? Kim bilebilir? Dünyayı değiştiren bu önemli buluşun akıllı sahibi ya da sahipleri tarihin derinliklerinde kaybolmuş bir bilgi bizim için.

Cincin Hanım'ın Yeni Yıl Armağanı

Alf Pröysen

Türkçesi: Kari Çağatay, Fatih Erdoğan
Resimler: Şahin Erkoçak

12

Tam yılbaşı öncesi Cincin Hanım evde şarkılar söyleyerek dolaşıyordu. Yılbaşı gecesi için yapması gereken hazırlıkların hepsini tamamladığı için çok mutluydu. Güzel yemekler pişirmiş, kuruyemişçiden fındık, fıstık, çekirdek almış, evi gıcır gıcır silip süpürmüştü. Artık Cincin Hanım şöyle bir oturup keyifle çayını içebilirdi, değil mi? Kendi kendine şöyle mırıldandı:

"Yılbaşı yaklaştığı için seviniyorum, çünkü yılbaşında herkes, en çok da çocuklar çok mutlu oluyorlar. İşte yılbaşının en güzel yanı bu; çocuklar çok eğleniyorlar."

Zaten kendisi de bir çay kaşığı kadar küçüldüğünde tıpkı çocuklar gibi davranmıyor muydu?

Bütün bunları düşünerek çayını

doldururken kapının çalındığını duydu. "Gir," diye seslendi. İçeri soluk yüzlü, zayıf, küçük bir kız girdi.

"Vah benim küçüğüm," dedi Cincin Hanım. "Nereden geliyorsun böyle sen? Seni daha önce hiç görmemiştim."

"Oradaki tepenin arkasındaki küçük kulübede oturuyoruz biz," diye konuştu küçük kız. "Evimizi süslemek istiyordum, ama süsleyecek bir şeyim yok, acaba sizde geçen yılbaşından kalma azıcık süs var mı, diye sormaya geldim."

Cincin Hanım gülümseyerek:

"Sanıyorum var, biraz bekle," dedi ve hemen çatıya çıkıp içinde renkli süslü püslü kağıtlar bulunan karton kutuyla döndü.

Küçük kız:

"Ah, ne kadar güzel!" diye çığlık attı. "Bunlardan alabilir miyim azıcık?"

"Tabii," dedi Cincin Hanım. "Hepsini alabilirsin. Kutusuyla götür, ayrıca yarın da evde ol, çünkü ben evinize geleceğim ve sana bir bebek getireceğim."

"İnanmam," dedi küçük kız.

"Nedenmiş o?" dedi Cincin Hanım şaşırarak.

"Çünkü senin evinde bebek yok ki..."

"Ben de gider senin için bir tane satın alırım, üzülme," dedi Cincin Hanım. "Yarın öğleden sonra gelebileceğim, çünkü akşamları evde olmak zorundayım."

Küçük kız:

"Bu daha iyi," dedi. "Çünkü öğleden sonra annem ve babam evde olmayacaklar. Güneş batmadan önce de dönmezler."

Daha sonra küçük kız gitti. Cincin Hanım da hemen çarşıya koşup bir bebek satın aldı.

Ama zavallı Cincin Hanım ertesi sabah uyandığında kendini bir çay kaşığı kadar küçülmüş buluverdi yine.

"Eyvah," diye mırıldandı. "Tam da küçük kızın bebeğini götüreceğim sırada... Ne yapacağım ben şimdi? Ama ne olursa olsun başarmalıyım bunu."

Bir süre sonra giyinip bebeği götürmek üzere hazırlandı. Ama bebek onun gibi küçücük biri için öyle ağırdı ki... Yerinden bile kaldıramıyordu onu.

"Ben de bebeği burada bırakıp öyle giderim," diye karar vererek hemen dışarı çıktı. Ama bütün gece kar öyle çok

yağmıştı ki, Cincin Hanım daha ilk adımını attığında karların içine gömülecekti az kalsın.

O sırada kedi de merdivenin altında oturmaktaydı. Karın içinde kımıldanan Cincin Hanım'ı görünce fare olduğunu sanarak pençesini uzattı.

Cincin Hanım çok kızdı buna:

"Çek pençeni aptal kedi," diye bağırdı. "Görmüyor musun, benim, çay kaşığı kadar küçülebilen Cincin Hanım'ım ben!"

"Çok özür dilerim," diyerek kedi pençesini geriye çekti.

Cincin Hanım:

"Bir dakika," dedi. "Belki de sen bana yardım

edebilirsin, ha? Ne dersin? Beni yola kadar taşımanı istesem?"

Kedi hiç itiraz etmeden eğildi ve Cincin Hanım'ı sırtına alıp yola koyuldu. Ana yola vardıklarında Cincin Hanım sordu:

"Benim duyduğum sesi sen de duyuyor musun?"

Kedi:

"Evet, sanıyorum kar temizleme aracının sesi bu; hemen yoldan çekilmeliyiz yoksa tarların altında kalacağız," diye miyavladı.

"Ben çekilmeyeceğim," dedi Cincin Hanım. Sonra yolun tam ortasındaki karların üstüne oturarak kar temizleme arabası gelene dek bekledi. Araç gelince de hemen karları kazıyan büyük bıçağın

üstüne atlayıp oracığa oturdu. Bir yandan da sevinçle bağırıyordu:

"He-heey! Kar temizleyici Cincin geliyor, kaçılın yoldan!"

Bu sırada kar temizleme aracı tepeyi tırmanarak kulübeye yaklaşmıştı. Cincin Hanım aracın yarı tarafından karları püskürten borunun ağzına yaklaştı ve birden püsküren karlarla birlikte ta küçük kızın kulübesinin kapısına kadar uçuverdi.

Hemen yerden kalkıp üstünü başını silkeledikten sonra kapıya vurdu.

Küçük kız kapıyı açmıştı bile. Zaten büyük bir merakla bebeğini bekliyordu. Cincin Hanım'ı öyle küçücük görünce, "Aaa, işte bebeğim geldi. Acaba kurmal bebek mi?" diyerek eline aldı.

"Yoo, yoo," dedi Cincin Hanım.

"Kurmal bebek değilim ben.

Kurulmadan çalışan bir Cincin Hanım'ım. Haydi şu üstümdeki karları silkeleyip içeri al beni lütfen."

Çok şaşırان küçük kız:

"Yoksa sen şu çay kaşığı kadar küçülebilen teyze misin?" diye sordu.

"Evet evet, benim işte," dedi Cincin Hanım. "Demek sen daha önce benim adımlı duymuştun."

"Galiba bir kez rüyamda görmüştüm seni," dedi küçük kız; sonra da heyecanla sordu: "Hani bebeğim, hani bebeğim?"

Cincin Hanım:

"Bebeğin evde," dedi. "Yanımda getiremedim, çünkü çok ağırdı benim

için."

Küçük kız:

"Benim konuğum olduğuna göre sana bir şeyler ikram etmem gerekir, değil mi?" diye sordu. "Simit yer misin?"

Cincin Hanım, "Tabii yerim, " diyerek simiti kafasından geçirip boynuna asıverdi.

Küçük kız buna kahkahalarla gülerек, "Bu kadar küçük olduğunu unutmuştum," dedi. "Dur istersen o simiti küçük parçalara ayırayım. Daha kolay yersin."

Küçük kız sonra da bir yüksük bulup içine limonata doldurdu ve Cincin Hanım'a ikram etti.

"Çok teşekkür ederim," dedi Cincin Hanım.

Daha sonra çeşitli oyunlar oynadılar. Küçük kız Cincin Hanım'ı kucığına aldı ve "Fış Fış Kayıkçı" yaptılar. Saklambaç oyununda ise küçük kız Cincin Hanım'ı bulmakta biraz güçlük çekti. Cincin Hanım öyle güzel saklanma yerleri buluyordu ki...

Artık gitme zamanı gelmişti. Küçük kız paltosunu giydi, Cincin Hanım'ı cebine yerleştirdi ve birlikte Cincin Hanım'ın evine bebeği almaya gittiler.

Küçük kız:

"Bebek için teşekkür ederim sana," dedi. "Ama ben seninle oynamaktan daha çok hoşlandım."

Cincin Hanım:

"O halde başka zaman yine görüşelim," dedi. "Ben sık sık çay kaşığı

BİLİMOYUN

FATİH ERDOĞAN

Birkaç tane bardak çatlattıktan sonra Acar sıcak sütünü içebildi. Bu arada ben de yeni bir şey öğrenmiş oldum: Hep kalın bardakların daha sağlam olduğunu sanırken, sıcak bir sütü ince bardağa koymanın daha akıllıca olduğunu. Eminim siz bunu biliyordunuz. Kalın bardağın içine konan süt, bardağın iç yüzeyini aniden ısıtıyor. Oysa bardağın dış yüzü soğuk ve iç yüzeyin sıcaklığına ulaşması zaman alıyor. İşte bu zaman içindeki ısı farkı nedeniyle bardağın içi ile dışı farklı olarak genişliyor. Bu nedenle de kırılıyor. Oysa ince bardakta sütün sıcaklığı hemen bardağın dış yüzünü de ısıttığından ısı farkı olmuyor ve bardak kırılmıyor. Acar bunu açıklamaya başladığında kendi kendime şöyle dedim:

- 1)Bunu ben niye akıl edemedim sanki?
- 2)Bunun acısını ondan mutlaka çıkarmalıyım!

Ben bunları düşünürken o sütünü üfleyp duruyordu. Herhalde soğutmaya çalışıyordu. Gözlerim parladı. Bu kadar kısa bir süre içinde elime düşeceğini beklemiyordum.

Tadına vara vara sordum:

"Neden üflüyorsun?"

Üflemeye devam edip yanıtladı:

"Sütümün içinde yelkenli bir

kayık var, karaya

ulaşabilmesi için ona

rüzgâr yapıyorum!"

Utanmadan bir de

benimle dalga

geçiyordu.

"Sen

bilirsin,"

dedim.

"Cevabı

bilemezse

tabii insan

dalga geçmeyi

yeğler."

"Neyin cevabını?" dedi. Hah! İlgisini

çekmişim işte. "Süte niçin üflediğini

sordum."

Yüzüme dik dik baktı. "Bu işin

arkasında bir numara mı var?" demek

ister gibiydi. Sonra da, "Anladım,"

dedi. "Yine Bilimoyun sayfalarına bir

şeyler uydurmaya çalışıyorsun."

"Uydurma mı?" diye bağırdım. "Ne

uydurması? Bilim yapıyoruz burda

bilim! Söylesene neden üflüyorsun?"

Acar sütünü kafasına dikti ve, " Ne

biliim?" dedi. Siz biliyor musunuz?

Haydi yazın: Kırmızıfare Dergisi,

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat: 4

Galatasaray İstanbul

Karga

17

Kargalar hemen hemen yüze yakın türü barındıran bir ailenin üyesidirler. Çok akıllı hayvanlardır ama biraz da yaramazlıklarıyla ünlenmişlerdir. Örneğin, silahlı bir adamla silahsızını ayırt etmeyi bilirler. Köşeye sıkıştırıldıklarında ise ne yapıp edip yakalanmamayı başarırlar. Canayakındırlar. Sürüler halinde yaşarlar. Çoğu yuvalarını yerden yükseğe, ama bazen de çok yüksek olmayan ağaçlara kurar. Dişi genellikle beş yumurta yumurtlar ve ilk yumurtadan sonra hemen kuluçkaya yatar. Yavrular doğduğunda yuvalarını temiz tutmaya çok özen gösterirler. Yavrular çok şirindirler, ama küçük ve parlak şeyleri çalmaktan hoşlandıklarından, bazen çevrelerindeki için can sıkıcı olabilirler. Kargalar dünyanın hemen hemen her yerinde yaşarlar.

Fatih Erdoğan

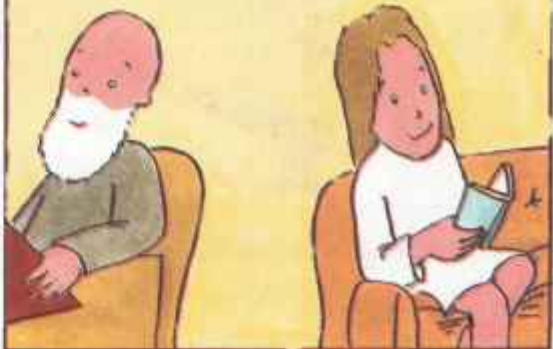
DEDEM NEDEN GÜLDÜ ?..

ÇOCUKTUM UFACIKTIM
BİR AKŞAM
TAM OTURMUŞ DERSLERİME BAKARKEN...

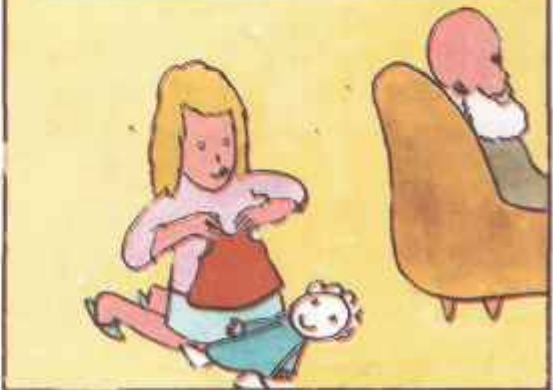
TAM DA ANNEM
KANAPEDYE OTURMUŞ
KİTAPINI OKURKEN...

BABAM SİĞİRİ ELİNDE
ATKI ÖRMESE UĞRAŞIRKEN...

ABLAM DA BEBEGİNE
YENİ GÜSİ DİKİRKEN...

BİRDEN...
DURUP DURURKEN...
GÜLÜVERİYİ DEDEM!

ABLAM DEDİ: DEDECİĞİM
SÖYLE BİZE, NEDEN GÜLDÜN?

HAYDİ DEDE, NE OLUR SÖYLE
DURUP DURURKEN NEDEN GÜLDÜN?

DEDEM DEDİ: HİÇ UNUTMAM
BİR AKŞAM BENİM DE DEDEM

ÖYLE DURUP DURURKEN
KENDİ KENDİNE
GÜLÜVERİYİ DE BİRDEN

O GÜN BU GÜNDÜR
NEDEN GÜLDÜĞÜMÜ KİMSEYE SÖYLEMEMİŞTİ
O AKŞAMA GELDİ DE
ONLA GÜLDÜM...

BİR KİTAP BİR YAZAR *SELMA ERDOĞAN*

Bu sayımızda bir deney kitabını öneriyorum size: Fizik Deneyleri

8-13 yaş çocukları için hazırlanmış 49 eğlenceli elektrik ve manyetizma deneyini içeren bu kitabı, hem pilot, hem de elektromekanik teknisyeni olan Robert W.Wood hazırlamış, Nükhet Canbeyli çevirmiş ve Nar Yayınları yayımlamış. Kitapta çabuk, güvenli ve ucuz, evde hemen bulunabilecek malzemeyle yapılabilecek 49 deneye yer verilmiş.

Çok ilginizi çekeceğini sandığım birkaç örneği sıralıyorum:

- * Mıknatıs nasıl yapılır?
- * Patatesten pil nasıl yapılır?
- * Pusula nasıl yapılır?
- * Telgraf nasıl yapılır?
- * Elektronik kilit nasıl yapılır?
- * El feneri nasıl yapılır?
- * Motor nasıl yapılır?

(Bu kitaptakine çok benzeyen bir motor yapma planını 58. sayımızdaki bilimoyun sayfamızda yayımlamıştık.)

Fizik Deneyleri
Robert W. Wood, Çeviren: Nükhet Canbeyli
Nar Yayınları: Barbaros Bulvarı
7414 Beşiktaş İstanbul
Tel:0212-261 80 72
Faks: 0212-227 56 74

Kitapçılarda arayın. Bulamazsanız beni arayın.
(0212-252 63 75).

Mavibulut Yayınları

Artık Kendim Boyayabilirim Fatih Erdoğan
Artık Kendim Çizebilirim Fatih Erdoğan

*

Aç Tırtıl Eric Carle
Annem ve Ben Leyla Sakpınar
Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar
Babam ve Ben Leyla Sakpınar
Dedem ve Ben Leyla Sakpınar
Sevgi Kitabı Nuran Turan *Attila Akdeniz*
Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu *Huban Korman*
Saklambaç Oyunu Nuran Turan *Mistik*
Barış Çiçeği Nuran Turan *Turgut Keskin*
Yok Devenin Başı Nuran Turan *Sibel Demirtaş*
Fili Yuttu Bir Yılan Fatih Erdoğan
Beş Beyaz Benekli Baykuş Bana Bakıyor Fatih Erdoğan
Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan
Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan
Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan
Geçiyordum Uğradım Fatih Erdoğan
Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan
Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan
Kuşumu Kim Kışkırladı? Fatih Erdoğan
Beş Beyaz Benekli Baykuşun Dönüşü Fatih Erdoğan
Korkunç Korkuluğun Korkusu Fatih Erdoğan
Hemen Şimdi, Neden Olmasın Aysel Kartal *Attila Akdeniz*
Yağmur Yatağını Islatınca Jülide Sevim Aysun *Yıldız Sünnetçioğlu*
Kim Korkar Gambliğomdan Nuran Turan *Sibel Demirtaş*
Pofuduk Tembeller Ülkesinde İlda Delimenkanoğlu *Melek Öndün*
Küçük Beyaz Bulut Serpil Ural
Yıl Dede'nin Dört Kızı Perihan Karayel

*

Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Aykul Bishku *Betül Sayın*
Bir Işık Bin Işık Handan Derya *Yıldırım Derya*
Halil'in Yeni Ayakkabıları Turan Akingüç *İnceer*

*

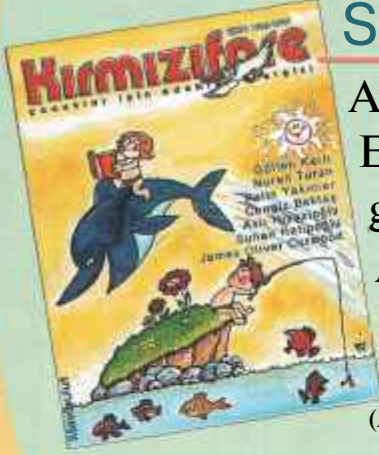
Serdar'a Öyküler Nuran Turan *Saadet Ceylan*
Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan *Mehmet Koyunoğlu*
Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan *Saadet Ceylan*
Serdar'ın Rüya Kapanı Nuran Turan *Mustafa Delioğlu*
Nasreddin Hoca Eğlence Köyü Nuran Turan *Nazan Erkmen*
Nasreddin Hoca ve Serdar Nuran Turan *Nazan Erkmen*
Gönül Kuşu Michal Snunit *Fatih Erdoğan*
Atatürk ve Serdar Dolmabahçe'de Nuran Turan *Fatih Erdoğan*
Atatürk ve Serdar Anıtkabir'de Nuran Turan *Sunder Erdoğan*
Atatürk ve Serdar Yalova'da Nuran Turan *Ahmet Yeşil*
Atatürk ve Serdar Pera Palas'ta Nuran Turan *Fatih Erdoğan*

*

Küçük Prens Saint-Exupery
Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak *Behiç Ak*
Seni Seviyorum Coco Güngör Köknel *Emine İnkaya*
Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör *Mustafa Delioğlu*
Onu Seviyorum Fatih Erdoğan *Attila Akdeniz*
Sen Bir Kızılderilisin Hannes Janosch
Coco ve Sirk Yıldızı Güngör Köknel
İsmail ve Babamın 68 Kuşağı Necdet Neydim
Benim Orkestram Sizinizi Döner Melek Güngör
Çirkin Çirkef Cinleri ve Gül Sokağı Sakinlerinin Savaşı Dilek A. Bishku

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için...

Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 3.500.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi. Anne babalar, kütüphaneciler, araştırmacılar, yazarlar, çizerler, öğretmenler için... Abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.900.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.700.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

